

פרוטוקול מס' 233

מישיבת ועדת הכספים
יום א', כו' אדר תשל"ה - 9.3.1975, שעה 14.00.

ב כ ח ו :

חברי הוועדה:

- י. קרגמן - היו"ר
- א. אפרת
- י. בדר
- י. בן-מאיר
- י. גולן

מוזמנים:

- א. ידין - משנה ליועץ המשפטי לממשלה
- י. סלמן - מנהל רשות החברות הממשלתיות
- ע. פרי - רשות החברות הממשלתיות
- י. דרורי - רשות החברות הממשלתיות
- ת. תקר - משרד האוצר
- א. פרוקצ'יה - משרד המשפטים

ס. אלחנני - כלכלנית

רשמה:

מ. כהן

סדר-היום: חוק החברות הממשלתיות (סעיפים 22 עד 39).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. קרגמן:

סעיף 22

צריך למחוק את הסעיף הזה.

י. בדר:

אנחנו מסכימים למחוק את הסעיף.

י. סלמן:

הוחלט: למחוק את סעיף 22.

סעיף 23

בסעיף קטן (ב), לפי אלטרנטיבה א' בנוסח הלבן, מוצע להוסיף את מנהל הרשות ומבקר

היו"ר י. קרגמן:

המדינה. אני מציע לקבל זאת. אני מציע גם לקבל את סעיף קטן (ג) שבנוסח הלבן, בו נאמר: נודע ליושב-ראש הדירקטוריון על ענין כאמור... יזמן ללא דיחוי ישיבה של הדירקטוריון לשם דיון בידיעה ולקביעת דרכי פעולה. זה דרוש מאד.

ההצעה שלנו היא לקבל את אלטרנטיבה ב' המחולקת לשלושה סעיפי משנה, (ב), (ג)

י. סלמן:

ו-(ד).

אני מציע לקבל את סעיף קטן (ב) לפי אלטרנטיבה א', ולהוסיף שהדירקטור יודיע גם ליושב-ראש הדירקטוריון. וכשנודע הדבר ליושב-ראש הדירקטוריון, הוא יזמן ישיבה של הדירקטוריון ללא דיחוי. ונשלב את (א) ו-(ג).

היו"ר י. קרגמן:

הוחלט: לקבל את סעיף קטן (ב) לפי אלטרנטיבה א', ולהוסיף את המלים "וליושב-ראש הדירקטוריון". לקבל את סעיף קטן (ג) באלטרנטיבה ב'.

סעיף 24

(קורא סעיף 24 בנוסח הלבן).

היו"ר י. קרגמן:

אנחנו נמצא את הנוסח המתאים.

י. סלמן:

כיון שזה כתוב כך, אין לי התנגדות, צריך להשאיר את זה.

י. בדר:

סעיף 24 - נתקבל.

סעיף 25

בסעיף 25 (א), בחוברת הכהולה, נאמר: דירקטור יחול לכהן לפני תום התקופה האמורה בסעיף 24 באחת מאלה: (1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר הממונה; השר הממונה רשאי לעכב את תוקף ההתפטרות לא יותר מחודש ימים.

היו"ר י. קרגמן:

בפיסקה (2), בנוסח הלבן, הוצאו המלים "ובאישור הממשלה", ובמקום "לאחר התייעצות ברשות" נאמר "לאחר התייעצות במנהל הרשות".

בפיסקה (3) בנוסח הלבן מוצע לומר: בבצר ממנו למלא תפקידו והשר הממונה, לאחר התייעצות במנהל הרשות, הודיע על כך לחברה.

לגבי פיסקה (4) יש שתי אלטרנטיבות. באחת נאמר: הורשע בעבירה אשר לדעת היועץ המשפטי לממשלה יש עמה קלון. בשניה נאמר: הורשה בעבירה אשר לדעת היועץ המשפטי לממשלה מחייבת הפסקת עבודתו.

י. בדר:

אני מציע לומר את שני הדברים: הורשע בעבירה שיש עמה קלון, או שלפי חוות דעתו של היועץ המשפטי העבירה מחייבת את הפסקת עבודתו. עבירה שיש עמה קלון יכולה להיות עבירה שאין לה שום קשר עם תפקידו כדירקטור, ועבירה אחרת יכולה להיות בקשר עם החברה, וזאת יכולה להיות עבירה שאין עמה קלון.

א. ידין:

אני מסופק אם המלים "עבירה המחייבת את הפסקת עבודתו" הן מבחן מתאים בשביל היועץ המשפטי. בעצין הקלון יש פסיקה גדולה שנוכרה גם במסמך הלבן, ויודעים איך להתייחס לזה. אבל איך הוא יתן את דעתו אם הדירקטור זייב להפסיק את עבודתו?

אני מציע להסתפק באלטרנטיבה הראשונה לפיסקה (4), הורשע בעבירה אשר לדעת היועץ המשפטי לממשלה יש עמה קלון.

י. בדר:

לדעתי זה לא מספיק. בניה שיו"ר דירקטוריון מסר כספים של החברה כהלואה לזמן קצר לבנק. אין בזה קלון, הוא לא קיבל שוחד.

א. ידין:

בשביל כל המקרים האחרים יש לנו פיסקה (6).

י. בדר:

כל פעולה שפוגעת באינטרסים של החברה יש בה קלון.

י. גולן:

היה עכשיו מקרה בין היועץ המשפטי וקריב. הוגש כתב אישום נגד קריב, והיועץ המשפטי הביע דעתו שמן הדין להשעותו מעבודתו. עוד לא היה פסק-דין.

א. ידין:

אבל בפיסקה (4) נאמר "הורשע בעבירה".

היו"ר י. קרגמן:

מה המצב אם אדם הואשם בעבירה אבל עוד לא ניתן פסק-דין?

א. ידין:

אז יש סעיף 26.

היו"ר י. קרגמן:

אולי נמחק בסעיף 26 את המלים "שיש עמה קלון"?

י. בדר:

אני מציע שלא נדבר באופן מופשט. קריב נאשם בכך שביודעין חתם על מאזנים לא נכונים. שנית, מדר"ח מבקר המדינה ידוע שהשרים הממונים עליו ידעו על המצב האמיתי, כלומר שהמאזנים אינם נכונים. עכשיו אומרים שאותו שר שידע ושתק עד שהדבר נתגלה באחד העתונים, יחליט אם עבירה חמורה כל כך, שלא יכולה להיות חמורה ממנה, יש עמה קלון או לא. אינני זוכן לקבל זאת. סעיף 26 מדבר על מצב ביניים, על השעיה מעבודה בזמן המשפט. סעיף 25 מדבר על מקרה שנעשתה עבירה, כלומר שיש כבר פסק-דין. לא ייתכן שסמכות אדמיניסטרטיבית תחליט מה חומרת העבירה.

י. סלמן:

אני חושב שהאמור בפיסקה (4) לפי אלטרנטיבה א' עונה גם על אלטרנטיבה ב'. אבל אפשר לשלב את שני הדברים בסעיף אחד.

היו"ר י. קרגמן:

אם כן בפיסקה (4) נשלב את מה שנאמר בשתי האלטרנטיבות, כהצעת חבר הכנסת בדר, ויאמר בה: הורשע בעבירה שיש עמה קלון, או שלפי חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה העבירה מחייבת את הפסקת עבודתו.

א. ידין:

לגבי פיסקה (6), ההצעה המופיעה בנוסח הלבן היא יותר עניינית, ואני מציע לקבל אותה: "השר הממונה, לאחר התייעצות במנהל הרשות, העביר אותו מכהונתו בהודעה לחברה על שלא מילא תפקידו כראוי".

היו"ר י. קרגמן:

בעבור לסעיף 25(ב). בנוסח הלבן יש שתי הצעות אלטרנטיביות.

א. ידין:

באלטרנטיבה ב' מופיע הסעיף כמו בחוברת הכחולה, בתוספת המלים "ובלבד שהוא לא פוטר מעבודתו האמורה על שלא מילא תפקידו כראוי". אני חושב שהתוספת הזאת מיותרת. אני מציע לקבל את הסעיף כפי שהוא מופיע בחוברת הכחולה.

הוחלט:

בסעיף 25(א) - לקבל את פיסקה (1) כמוצע בחוברת הכחולה; פיסקה (2) - כמוצע בנוסח הלבן; פיסקה (3) - כמוצע בנוסח הלבן; פיסקה (4) - לשלב את שתי האלטרנטיבות בנוסח הלבן; פיסקה (6) - כמוצע בנוסח הלבן. לקבל את סעיף 25(ב) כמוצע בחוברת הכחולה.

סעיף 26היו"ר י. קרגמן:

אני הצעתי למחוק בסעיף זה את המלים "שיש עמה קלון".

הוחלט: למחוק בסעיף 26 את המלים "שיש עמה קלון".סעיף 27י. בדר:

לגבי סעיף 27(א) מוצעות בנוסח הלבן ארבע אלטרנטיבות. השאלה היא אם בוחרים יושב-ראש דירקטוריון או ממנים אותו. אני חושב שיותר טוב שהשר הממונה ימנה אחד מחברי הדירקטוריון כיושב-ראש.

י. סלמן:

על-מנת להשאיר את האופי העצמאי של הדירקטוריון של חברה, אני מציע שייאמר שהדירקטוריון יבחר את יושב-הראש, אבל לאחר התייעצות עם השר הממונה.

י. בדר:

מה שכתוב כאן מזמין קונפליקטים. אני מתנגד לזה שהדירקטוריון יעשה משהו

בהתייעצות עם השר.

א. ידין:

אז אחת ההצעות היא לכתוב: "באישור השר הממונה".

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע לקבל את ההצעה המופיעה בחוברת הכחולה. קודם כל הדירקטוריון בוחר יושב-ראש מבין חבריו; אחר כך השר צריך לאשר את הבחירה. ולא צריך לכתוב "בהתייעצות". אפשר לקיים התייעצות, אבל את היושב-ראש בוחר הדירקטוריון, וזה טעון אישור השר הממונה.

א. אפרת:

אני מציע להוסיף פה גם את הרשות. אנחנו רוצים שלרשות יהיה מעמד יותר חזק

בחברות.

י. בדר:

אני מציע לומר שהשר יחליט לגבי אישור הבחירה לאחר התייעצות עם הרשות.

הוחלט:

בסעיף קטן (א) ייווספו המלים "לאחר התייעצות עם הרשות".

י. בדר:

בסעיף קטן (ב) אני מציע למחוק את המלים "בהחלט" על הקמת חברה ממסליתית".

א. אפרת:

אני חושב שסעיף (ב) כלל לא נהוץ.

היו"ר י. קרגמן:

האם סעיף (ב) אינו עומד בסתירה לסעיף קטן (א)?

י. בדר:

לא. מה שנאמר ב(א) הוא הדבר השיגורתי. בסעיף קטן (ב) הכוונה היא שעל אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית הממשלה... וכו'.

א. ידין:

התוכן של סעיף קטן (ב) אינו עומד בניגוד לסעיף קטן (א). לא נאמר שם שהממשלה יכולה למנות, אלא שהיא יכולה להחליט שזה לא יהיה כמו בסעיף קטן (א), כלומר שהיא רשאית לקבוע שהיא או השר הממונה ימנו את יו"ר הדירקטוריון.

י. סלמן:

סעיף קטן (א) מדבר ככלל על חברה קיימת שהדירקטוריון בוחר לו יושב-ראש. לגבי סעיף קטן (ב), נביח שהממשלה מחליטה להקים חברת עמידר ב'; מאחר וכל המניות הן בידי הממשלה, וזה אופי ציבורי, בהחלטתה היא אומרת שהיושב-ראש יתמנה על-ידי הממשלה, ואז זה כבר מופיע בתקנון החברה, שיושב-ראש הדירקטוריון מתמנה על-ידי הממשלה. ואז סעיף 27(א) כבר לא תופס לגבי אותה חברה.

היו"ר י. קרגמן:

אם כך, זו סתירה.

א. ידין:

זה חריג, לא סתירה.

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע לכתוב: על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאית הממשלה למנות יושב-ראש דירקטוריון לחברה מבין חבריו, אם ראתה צורך בכך.

הוחלט:

בסעיף 27(ב) ייאמר: על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאית הממשלה למנות לחברה יו"ר דירקטוריון מבין חבריו, אם ראתה צורך בכך.

סעיף 28

הוחלט:

לקבל את סעיף 28 כמוצא בנוסח הלבן, אלטרנטיבה א'.

סעיף 29

היו"ר י. קרגמן:

בסעיף קטן (א) בנוסח הלבן מוצע להוסיף את המלים "ובלבד שתקיים לפחות ישיבת

דירקטוריון אחת בשנה."

י. גולן:

איבני רוצה שתהיה חברה ממשלתית שהדירקטוריון שלה מתכנס אחת לשנה. אז

זה סימן שזאת פיקציה.

י. בדר:

לפי פקודת החברות חייבת החברה לקיים אסיפה כללית פעם בשנה. במצב זה לא ייתכן לכתוב שהדירקטוריון יתכנס פעם בשנה. הוא מוכרח ממילא לעשות זאת. אני מציע לכתוב: "לפחות פעמיים בשנה".

י. סלמן:

יש לנו כמה חברות שהאופי שלהן הוא כזה שאין צורך שיישבו, כמו למשל שלוש חברות שפועלות בקשר לכבל התת-ימי, אלה שותפויות בינינו ובין בריטניה, בינינו ובין צרפת, בינינו ובין בלגיה, וכו'. מי שמפעיל למעשה את המערכת הזאת אלה עובדי הדואר, וזה לפי החוזה בין החברה והמשתמשים. עובדי הדואר של אנגליה מפעילים את זה שם, וכדומה. ישיבות הדירקטוריון מתקיימות פעם באנגליה, פעם בארץ. זו רק מסגרת משפטית למעשה. לכן אנחנו רוצים לפטור את חברת הכבל התת-ימי מהחובה לקיים ישיבות דירקטוריון אחת לחודשיים.

י. בדר:

אני מציע לכתוב: ישיבות הדירקטוריון... אולם השר הממונה רשאי לקבוע, לאחר התייעצות במנהל הרשות, מועדים אחרים לפי הצורך וכדי להבטיח שהדירקטוריון ימלא את חובתו.

א. ידין:

בנוסח הלבן מוצע לאחז את סעיפים קטנים (ב) ו-(ג). אנחנו מבקשים לקבל את אלטרנטיבה א', כלומר "אם דרשו זאת השר הממונה, מנהל הרשות או אחז הדירקטורים" - ולא "דבע ממספר הדירקטורים".

הוחלט:

בסעיף קטן (א) - לקבל את הצעת חה"כ בדר. בסעיף קטן (ב) - לקבל את אלטרנטיבה א'.

סעיף 30

הוחלט:

לקבל את סעיף 30 לפי הנוסח הלבן.

א. אפרת:

האם מנהל הרשות יכול להיות גם דירקטור וגם יו"ר דירקטוריון?

י. סלמן:

לפי הצעת החוק - כן.

י. בדר:

אני מציע שנכלול אותו בין אלה שאינם יכולים להיות יושבי-ראש של דירקטוריון.

היו"ר י. קרגמן:

הוא איננו יכול להיות יושב-ראש דירקטוריון, כי הוא אינו יכול להשגיח על עצמו. הוא גם לא יכול להיות דירקטור. אני מציע שבסעיף 18(ב) המפרט מי אינו כשיר להתמנות דירקטור, נוסיף גם את מנהל הרשות.

א. ידין:

בחזור לזה כשנזכר על תפקידי הרשות.

סעיף 31

היו"ר י. קרגמן:

לגבי סעיף 31, בנוסח הלבן מופיעות שתי אלטרנטיבות. לפי דעתי צריכה להתקבל

האלטרנטיבה הראשונה.

הוחלט:

לקבל את סעיף 31 כמוצג באלטרנטיבה א' בנוסח הלבן.

סעיף 32

א. אפרת:

אני חושב שמוכרחה להיות ועדת מאזן מטעם הדירקטוריון. מאזן זה הדבר

האחראי ביותר.

י. סלמן:

אין היום חברה ממשלתית אהת שאין לה ועדת מאזן. סעיף 32 למעשה נותן אפשרות לדירקטוריון להקים מבין חבריו ועדות, אם קבועות ואם לענין מסויים. סעיף 35 מחייב את הדירקטוריון לטפל בנושא של המאזן. הוא יכול לטפל בו בהרכבו המלא, או בוועדת משנה שיקים.

סעיף 32 נתקבל.

סעיף 33

א. ידין:

אני מציע לקבל את סעיף 33 כפי שהוא מופיע בחוברת הכחולה, בתיקון אחד: בשורה האחרונה, המתחילה במלים "פרט לסמכות" לומר: "פרט לסמכויות לפי סעיף 35 ולסמכויות שהממשלה החליטה... שאין לאצלן".

י. בדר:

אני מציע למחוק את המלים "או בסוג מסויים של ענינים".

הוחלט:

לקבל את סעיף 33 בחוברת הכחולה, עם התיקונים שהוצעו על-ידי ד"ר ידין וחה"כ בדר.

צעיף 34

סעיף 34 - נתקבל.

צעיף 35

היו"ר י. קרגמן: לגבי סעיף 35(א) פסקה (4), יש הצעה לחבר הכנסת בדר. באחד הדיונים אנחנו קבענו לעצמנו שקביעת השכר היא ענין לממשלה, ואי אפשר שכל דירקטוריון יקבע זאת בעצמו.

י. סלמן: בדיון הקודם עלתה הצעה שבפסקה (4) ייאמר: לקבוע, במסגרת הכללים והנוהגים שקבעה לכך הממשלה ובאישור מנהל הרשות, שכרם, לרבות תנאים סוציאליים... להיות פה למעשה שתי אפשרויות: האחת, שאומרים בצורה מאד כוללת שהשכר ייקבע על-ידי הממשלה. זאת אומרת למעשה מוציאים מהחברה את הסמכות ואת היכולת לנהל את מערכת העסקים שלה. בחברות עסקיות הבעיה מאד קריטית. יש לנו חברות עסקיות, ואנחנו רוצים שהן תתנהלנה בצורה הטובה והיעילה ביותר, ושיגיעו לתוצאות העסקיות הטובות ביותר. יש גם תנאי שכר שקיימים בשוק. לדעתי נושא השכר צריך להישאר, כעקרון, בידי הדירקטוריון, עם מגבלות. אם רוצים מהדירקטוריון אחריות שהעסק יתנהל בסדר, צריכים לתת לו אפשרות לקבל את האנשים הטובים ביותר שינהלו את העסק. אם שוללים ממנו סמכות זו לחלוטין, איך יכולים לתבוע ממנו אחריות על ניהול העניינים?

מאידך, מאחר ומדובר בחברות ממשלתיות, אי אפשר לתת לענין להיות לגמרי חופשי.

לכן ההצעה היא לומר: לקבוע, במסגרת הכללים והנוהגים שקבעה לכך הממשלה ובאישור מנהל הרשות, את שכרם, לרבות תנאים סוציאליים... לאחר התייעצות במנהל הרשות. אבל בחברות עסקיות פר-אכסלנס - הדירקטוריון יקבע. כלומר לא לחתוך את הענין בחוק ולומר שהממשלה היא שתקבע את השכר.

י. בדר: אינני מקבל זאת שכדי לנהל חברה באופן עסקי, צריך העובד לקבל משכורת 13, ויש חברות שמשלמות גם משכורת 14. אינני מקבל שכדי שחברה תעשה עסקים טובים, היא צריכה לשלם חלק ניכר מהוצאות החינוך התיכון של ילדי עובדיה; או שעובד חברה ממשלתית יקבל את כל הוצאות החזקת המכונית שלו בלי בדיקה. אינני מקבל שמנהל חברה ממשלתית צריך לקבל 10,000 לירות לחודש, בעוד שהממונה על המכס והבלו, או נציג מס הכנסה, הממונים על הרבה מאד עובדים, יכולים להיות יעילים ולגבות כספים מהציבור גם כשיש להם משכורת של עובד מדינה בדרגה יט'.

ובכל זאת אנחנו מוצאים בדו"ח מבקר המדינה פרטים מסוג זה על חברות ממשלתיות, קטנות וגדולות. אינני מבין מדוע המשנה והסגנים למנהל הכללי, מנהלי אנשים וגזבר ועוד, מוכרחים לקבל שכר שאיננו עומד בשום פרופורציה.

מאחר שהנסיון הוכיח שמבחינה זו דירקטוריונים של חברות נכשלו כשלוו מחפיר, אני מציע שהממשלה תקבע כללים, באישור ועדת הכספים. אני מציע שהממשלה תשמור לעצמה את הזכות לקבוע שכרו של עובד בכיר בחוזה מיוחד, ולמסור את הביצוע השוטף בעניינים אלה לשר האוצר.

היו"ר י. קרגמן: בנוסח הלבן, אלטרנטיבה א', כתוב: לקבוע, במסגרת הכללים שקבעה לכך הממשלה ובאישור מנהל הרשות... וכו'.

י. בדר: אנחנו יודעים מה הנסיון שלנו לגבי כל מיני תשלומים אחרים, צריך לכתוב הכל.

היו"ר י. קרגמן:

אפשר לכתוב: "ביחס לתנאים נלווים".

י. סלמן:

מה שכתוב פה עונה על החששות של חבר הכנסת בדר.

י. בדר:

לצערי יכולים להיות כללים, והביצוע הוא שונה. לכן אני חושב שקביעת שכר קונקרטי לעובד קונקרטי, תשלומים קונקרטיים לסוגי עובדים, לא צריכים להיות בידי הדירקטוריון. אני מציע שזה יהיה בידי שר האוצר או נציבות שירות המדינה.

היו"ר י. קרגמן:

אתה אומר שהממשלה תקבע כללים לשכר. הדירקטוריון יפעל לפי כללים אלה.

א. אפרת:

הפרק הזה מדבר על תפקידי הדירקטוריון, לא על תפקידי הממשלה. אפשר לומר שהדירקטוריון יהיה כפוף לממשלה. אבל קודם כל נאמרו שהדירקטוריון קובע את שכרם של אלה ואלה לפי כללים שקבעה לכך הממשלה.

י. סלמן:

זה מה שכתוב: חובה על הדירקטוריון, בלי לגרוע משאר תפקידי, לקבוע, במסגרת הכללים שקבעה לכך הממשלה ובאישור מנהל הרשות... וכו'. זאת כדי להבטיח שהחברה נוהגת לפי הכללים שקבעה לכך הממשלה.

א. ידין:

צריך לצסח את זה קצת אחרת.

י. בדר:

הממשלה יכולה להחליט ששכר יסוד של מנכ"ל יהיה לפי גודל החברה, נביח, 5,000. אחר כך כל דירקטוריון של כל חברה יחליט לירות, 3,000 לירות וכדומה. שהמנכ"ל שלה יקבל 5,000.

היו"ר י. קרגמן:

אבל כתוב במפורש שהם צריכים לנהוג לפי הכללים שקבעה הממשלה ובאישור הרשות.

אני מציע לומר: חובה על הדירקטוריון... לקבוע, על פי הכללים שקבעה הממשלה לגבי שכר ותשלומים אחרים... את שכרם...

הצעת היו"ר נתקבלה.

פיסקה (5) בנוסח הלבן נתקבלה.

פיסקה (6), אלטרנטיבה א' בנוסח הלבן, נתקבלה.

פיסקה (7) בנוסח הלבן נתקבלה.

י. בדר:

אני מציע להוסיף טעיף נוסף: לאשר הלוואות כספים או הפקדתם שלא בהליך רגיל של

עסקי החברה.

י. סלמן:

בפיסקה (1) כתוב: לקבוע את המדיניות הכללית של החברה בתחום מטרותיה ואת פעולותיה הפיננסיות. מה שאומר חבר הכנסת בדר כלול כאן.

י. בדר:

אני מציע להוסיף פיסקה נוספת: לקבוע בנק לצורך הפקדת כספי החברה.

- היו"ר י. קרגמן: אני מציע שכל זה יהיה בפסיקה (1): לקבוע את המדיניות הכללית... הפיננסיות; לקבוע בנק להפקדת כספי החברה; לאשר הלוואות, הפקדות והשקעות שלא בהליך הרגיל של עסקי החברה.
- י. בדר: להפקדה בלתי רגילה דרוש אישור מיוחד.
- היו"ר י. קרגמן: בסדר, אנחנו מקבלים את זה.
- י. גולן: יש היום ענין של הלוואות לעובדים מכספי החברה, ומדובר בטכומים גדולים. מי מאשר את זה?
- היו"ר י. קרגמן: הדירקטוריון. זה כתוב בפסיקה (9) בנוסח הלבן.
- פסיקה (8) בנוסח הלבן נתקבלה.
פסיקה (9) בנוסח הלבן נתקבלה.
סעיף קטן (ב) בחוברת הכחולה, נתקבל.
- סעיף 36
- היו"ר י. קרגמן: לפסיקה (4) יש הצעה אלטרנטיבית.
- י. סלמן: העקרון הוא שהמאזן צריך לכלול גם את חברות הבת, אלא אם לדעת הדירקטוריון ומנהל הרשות אופי הפעילות הוא כזה שאינו מאפשר דו"ח מאוחד.
- י. בדר: אני מציע לבדוק את הנוסח שבתוך ביירות ערך. שם יש הרבה יותר מאשר כאן. נדמה לי שבחוק מבקר המדינה יש נוסחה אחרת.
- סעיף 37
- י. בדר: לגבי סעיף קטן (ב) - מבקר המדינה מתנגד לכך שדו"חות כספיים שאושרו יוגשו גם למבקר המדינה.
- היו"ר י. קרגמן: זה מובן, זה בהתאם לחוק מבקר המדינה, לכן לא צריך לכתוב זאת פה. הם צריכים להיות מוגשים לשר האוצר ולועדת הכספים של הכנסת, ולגבי חברה ממשלתית שלגביה השר הממונה הוא שר הבטחון - לועדה של הכנסת הדנה בתקציב הבטחון.
- לגבי סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), אנחנו מקבלים את מה שכתוב בנוסח הלבן.
- סעיף 38
- סעיף קטן (א) בנוסח הלבן נתקבל
סעיף קטן (ב) בחוברת הכחולה נתקבל
סעיף קטן (ג) בנוסח הלבן נתקבל
- סעיף 39
- סעיף 39 בנוסח הלבן נתקבל.
- היו"ר י. קרגמן: אני מציע שנפסיק כאן. נמשיך בישיבה הבאה.